

доц. д-р Александър Омарчевски
Богословски факултет – Декан
СУ “Св. Климент Охридски”
Пл. “Света Неделя” 19

FAX 003592 9872525
e-mail: omarchev@gmail.com
Tel. 003592 9890115/23
1000 София

София, 30. 05. 2016 г.

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Александър Стоянов Омарчевски

за трудовете и академичната дейност

на доц. д-р Иван Василев Христов,

единствен участник в конкурс за заемане на академичната длъжност „професор”,

обявен от СУ „Св. Климент Охридски” по професионално направление

2.4. Религия и теология в научната дисциплина

Християнска философия – дискурсът за енергиите през XIV в.

Конкурсът е обявен в ДВ, брой 14 от 19.02.2016 г. Единственият подал документи е доц. д-р Иван Василев Христов. Документацията по конкурса е в съответствие с нормативните изисквания.

Доц. Иван Христов завършва средното си образование в 7-мо ЕСПУ, гр. София, след което става възпитаник на Ленинградския държавен университет, където с отличие завършва философия през 1986 г. с дипломна работа върху „Шестоднев“ от Йоан Екзарх. Там през 1991 г. той защитава и своята докторска дисертация на тема: „Традицията на гръцкия Шестоднев и нейното значение за историята на философията“, впоследствие легализирана от ВАК, по научната специалност „Философия”.

През 1999 г. ВАК присъжда на Иван Христов научното звание "доцент" по история на философията (антична философия и философия на Средновековието и Ренесанса). Като лектор в БФ на СУ той води курсове по следните основни дисциплини: християнска философия, Учението на св. Григорий Палама, Византия и Западът през XIV в., Учението на св. Максим Исповедник, Ареопагитското богословие в православната традиция, Антични философски школи и др. курсове в СУ, ПУ, ВТУ, ЮЗУ и CEU Budapest.

Научната продукция на доц. Иван Христов включва 11 книги и 60 статии, като в конкурса той участва с: 1 монография, 18 статии и студии, от които 10 на български и 8 на английски език, и три интернет-базирани ресурса, които тематично са свързани с научната специалност по конкурса – Християнска философия, а като обем достатъчно обезпечават процедурата.

Основното съчинение, с което доц. Иван Христов участва в конкурса, е монографията *Византийското богословие през XIV в. Дискурсът за Божествените енергии*. София, Изток-Запад, 2016 г. (331 с.). Както се вижда от заглавието, целта на изследването е да разгледа централната тема на византийското богословие през XIV в. – учението за Божествените енергии. Това учение получава завършеност в хода на паламитските спорове и антилатинския дебат през 50-те и 60-те години на века. Неговото значение за Православието е многостранно, но особено важно е то за мистическото богословие. Обстоятелството, че дискурсът за божествените енергии, който включва философски понятия и в ред случаи звучи отвлечено, тълкува най-съкровени аспекти в личното отношение на човека и Бога, е основен проблем на изследването. За да му даде отговор, авторът развива една добре балансирана теза за християнската философия като особен отвлечен пласт в богословието, прибегващ до философски език. С удоволствие констатирам, че в тази връзка авторът е успял да разгледа един широк кръг от проблеми, опирайки се както на съчиненията на древните, така и на богат набор от съвременна интерпретативна литература. Естествено е, че и полученият резултат е повече от добър. Като препоръка – добре би било да се разшири заключението, тъй като постигнатите резултати са много и би било добре да бъдат представени по-пространно. Така или иначе, авторът е навлязъл в дълбочина в изследваната проблематика, което е ясен атестат за неговата зрелост като научен работник. В този си вид трудът представлява и полезно учебно пособие в своята област.

Тематиката в останалите приложения от доц. Христов публикации е доста разнообразна. Разгледани са проблеми от историята на паламитските спорове, Аристотеловата традиция и език у нас, както и коментари към двуезичното издание на неговите трудове. С особена вещина доц. Христов съставя терминологични бази данни, речници и индекси, които са от голяма полза за заинтересуваните изследователи.

Като цяло посочените от него приноси в научната му продукция са реални; по-скоро някои други са редуцирани в резултат на присъщата му скромност.

Представена е и актуална справка за цитиранията на автора. Въпреки че най-важните наукометрични критерии, които ги отчитат, не са благоприятни (за да не кажа, че са дискриминационни) по отношение на хуманитаристите, според *Thomson-Reuters* и *Scopus* доц. Христов има персонален импакт индекс $Hirsch /h/ = 1$. Това съгласно новите изисквания на МОН го прави избираем за националните експертни органи в областта на науката и висшето образование.

В академичната биография на доц. Христов особено място заема участието му в научни проекти – общо 19, в 6 от които е в качеството на ръководител. Има общо 11 специализации в чужбина.

Участвал е с доклади и в 36 международни и национални конференции.

Научен ръководител е на 8 докторанти, 4 от които защитили, 1 отчислен с право на защита и трима обучаващи се в момента.

Доц. Христов притежава и богат административен опит като Директор на Център в СУ и Ръководител на катедра "Историческо и систематическо богословие" в Богословски факултет на СУ. Бил е и зам.-декан във ВТУ, ръководител катедра в ПУ и Научен секретар на ИФ на БАН. Членува в няколко престижни международни и национални научни институции.

Предвид изложеното лично подкрепям кандидатурата на доц. д-р Иван Василев Христо и предлагам на уважаемото научно жури също да я подкрепи, като препоръча на Факултетния съвет на Богословски факултет на СУ „Св. Климент Охридски” да го избере за **професор** по професионално направление *2.4. Религия и теология* в научната дисциплина *Християнска философия*.

Доц. д-р Александър Омарчевски